

مصافحه زن با مرد نامحرم!

مہتمم و دیزاینر : الحاج سلیم عابد « پیمان »

تتبع و نگارش :

الحاج امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان

و مسؤل مرکز فرهنگی د حق لاره - جرمنی

مصافحه زن با مرد نامحرم !

بسم الله الرحمن الرحيم

مصافحه زن با مرد نامحرم !

مصافحه یا دست دادن زن با مرد نامحرم از لحاظ شرع اسلامی، بصورت مطلق جایز نبوده، فرق نمیکند. این عدم جواز به عمر زن و مرد باشند و یا پیر و مسن ارتباط ندارد و عمر به این مفهوم در جواز و عدم جواز تأثیر ندارد. علت این است که در این عمل برای هر دو طرف خطر و سوسه و فتنه بوقوع می پیوندد. و زمینه را برای فتنه شیطان مساعد میسازد، چه بهتر که اگر ضرورت باشد، این احوالپرسی شفاهی صورت گیرد. پروردگار با عظمت ما میفرماید: « **وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ** » (سوره احزاب آیه ۵۳). (یعنی: زمانیکه چیزی از وسایل زندگی را به عنوان عاریه (امانت) از آنها (ازواج نبی) درخواست می کنید از پشت پرده بخواهید؛ این کار برای پاکی دلهای شما و آنها بهتر است.) مفسرین میگویند حکم این آیه متبرکه نه تنها مربوط ازواج پیامبر صلی الله علیه وسلم میباشد، بلکه حکم آن برای تمامی زنان مؤمن نیز صدق می کند، پس اگر قرار باشد برای امانت گرفتن چیزی از پشت پرده اقدام شود، قطعاً دست دادن و لمس نمودن حکمش مشخص است!؟

در حدیثی از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که: پیامبر صلی الله علیه وسلم میفرماید:

« **الْعَيْنَانِ زَنَاهُمَا النَّظْرُ، وَالْأُذُنَانِ زَنَاهُمَا الْاسْتِمَاعُ، وَاللِّسَانُ زَنَاهُ الْكَلَامُ، وَالْيَدُ زَنَاهَا الْبَطْشُ، وَالرَّجُلُ زَنَاهَا الْخَطَا** ». بخاری (۶۶۱۲، ۶۲۴۳) مسلم (۲۶۵۷). (یعنی: چشم ها زنا می کنند و زنایشان نگاه کردن به نامحرم است، و زناى گوشها گوش دادن (به سخنان شهوت انگیز) است، و زناى زبان سخن گفتن (سخنان شهوت برانگیز) است، و زناى دست ها دست زدن (به نامحرم) است و زناى پاها رفتن (به سوى نامحرم به نیت سوء) است.

همچنان در حدیث صحیح از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت گردیده است که فرموده است: « **إِنِّي لَا أَصَافِحُ النِّسَاءَ** » «من با زنان مصافحه نمی کنم» احمد (۳۵۷/۶). (من به هیچ وجه با زنان دست نمی دهم).

در حدیثی دیگری از حضرت بی بی عائشه رضی الله عنها روایت است: « **مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلامِ** » بخاری (۵۲۸۸)، و مسلم (۱۸۶۶).

یعنی: «رسول الله صلی الله علیه وسلم هرگز با زنی دست نداده، و از زنان به صورت زبانی بیعت گرفته است».

طبرانی در «المعجم الكبير» از معقل ابن یسار رضی الله عنه روایت می کند که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: « **لَأَنْ يُطْعَنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمَخِيطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ** » صحح ألبانی فی «الصحيحة» (۴۴۷/۱). یعنی: «اگر در سر یکی از شما میخی آهنین فرو برده شود، بهتر است از آنکه زنی را لمس کنید که برایش حلال نیست».

مصافحه زن با مرد نامحرم !

همچنان طبرانی از ابی امامه رضی الله عنه از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت می کند که فرمود: «لَا يَزْحَمُ رَجُلٌ خَنْزِيرًا مُتَلَطِّحًا بِطِينٍ، أَوْ حَمَاةً خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَزْحَمَ مَنَكِبِهِ مَنَكِبَ امْرَأَةٍ لَا تَحِلُّ لَهُ» «الترغيب والترهيب» ۲۶/۳ (۲۹۳۸).

یعنی: «اگر بدن کسی به خوکی که آغشته به خاک و گل و لجن است بخورد، بهتر از آن است که شانه اش به شانه زنی بخورد که برایش حلال نیست».

و در حدیثی که از ترمذی، ابوداود، ابن ماجه و کتاب «الأدب المفرد» امام بخاری آمده است که: روزی رسول اکرم -صلی الله علیه وسلم- از کنار گروهی از زنان گذشت و با اشاره‌ی دست به آنها سلام داد. و محدثین می افزایند که: در سنن ترمذی، تصریح شده است که این زنان، در مسجد نشسته بودند.

علماء می‌گویند: اگر مانعی وجود نداشته باشد و بیم فتنه هم نباشد، سلام دادن شفاهی به زنان، جایز است. مثل سلام کردن به پیرزنان. زیرا بر مسلمان، لازم است که به پیرزنان، سلام دهد، آنان را همراهی کند و جویای حالشان گردد.

در صحیح بخاری آمده است که صحابه رضوان الله علیهم اجمعین پس از ادای نماز جمعه نزد پیرزنی که در مسیرشان بود، می‌رفتند و به او سلام می‌کردند.

و این کار به خاطر شفقت و مهربانی نسبت به مسلمانان کهنسال است که اسلام، آن را امری پسندیده دانسته و در بسیاری از نصوص، به آن تشویق نموده است. و این قیم هم در زادالمعاد این نظریه را تأیید کرده است.

بخاری در کتاب «الأدب المفرد» (1073) و محقق زاد المعاد (419/2) می‌گوید: در سند این حدیث، ضعف وجود دارد.

ترمذی (2697) و ابوداود (5204) و ابن ماجه (3701) و الأدب المفرد (1047). و البانی آن را در صحیح سنن ابی داوود و کتب دیگرش، صحیح دانسته است.

نگاه‌الصحیحة (823) و جلیباب المرأة (194-196).

این وسایر دلایل در دین مقدس اسلام وجود دارد که مرد وزن را از دست دادن به نامحرم منع نموده است.

پروردگار با عظمت هم به مرد و هم به زن هدایت اکید فرموده است: «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ * وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ» (سوره نور آیه ۳۱).

یعنی: به مردان مؤمن بگو که چشمانشان را (از نگاه به نامحرم) فرو پوشند و پاکدامنی ورزند این برایشان پاکیزه تر است. بی گمان خداوند از آنچه می کنند با خبر است.

و به زنان ایمان دار بگو چشمای خود را از نگاه (نامحرم) فرو گیرند و دامان خود را حفظ کنند و زینت خویش را (جز آن مقدار که نمایان است) آشکار ننمایند و (اطراف) روسری های خود را بر سینه خود بیفکنند (تا علاوه بر موی سر، گردن و سینه شان نیز پوشیده باشد) و زینت خود را آشکار نسازند جز آنکه برای شوهرانشان، یا پدرانشان، یا

مصافحه زن با مرد نامحرم !

پدرشوهرانشان یا پشترانشان یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران خواهرشان یا زنان هم کیششان و یا کنیزانشان یا کودکانی که بر عورت‌های زنان وقوف حاصل نکرده‌اند.

بنأ بصورت مطلق گفته می‌توانیم که دست دادن یا لمس عمدی یک زن نامحرم، حرام و گناه است. بنأ حکم اسلامی و شرعی همین که دست دادن مرد با زن نامحرم بصورت مطلق جایز نمی باشد. **والله اعلم**